

Lønnes for Tiden i Genhold til § 11 i ovenanførte Lov med 3600 Kr. aarlig med Tillæg af 400 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste, dog at Lønningen ikke kan overstige 4800 Kr., hvortil kommer Embedsbolig og Brug af Embedsjord, hvoraf Indtægten kan anslaaes til ca. 750 Kr. aarlig, samt Rente af en ved Salg af Embedsjord indvunden Kapital og Jorpagtningssafgift af nogle Klipper under Thorshavn's Stænde, tilsammen c. 200 Kr. aarlig. Der er derhos tillagt Embedet et Beløb af 800 Kr. aarlig, hvoraf ingen Pension beregnes. Denne Lønning svarer under de nuværende Forhold ingenlunde til Embedets Betydning. Vel er Færøernes Folketal ikke lidet ringere end Kongerigets øvrige Amters, men desuagtet er Amtmandsembedet paa Derne af en ganske særegen Vigtighed. Paa Grund af Dernes store Afstand fra Regjeringens Sæde maa Amtmanden nemlig i mange Tilfælde, i hvilke de øvrige Amtmænd vilde indhente vedkommende Ministeriums Resolution, træffe Foranstaltninger paa egen Haand. Som etendommelig skal endvidere fremhæves den særskilte Amtmands Stilling som Formand for Lagthinget, idet dette har et betydelig videregaaende Omraade end Amtsraadene paa Grund af dets raadgivende Medvirkning i Henseende til den for Derne særlige Longvinning. Fremdeles skal det ikke lazes ubemærket, at der paa Færøerne ikke sjældent indtræffer Besøg af høierestaaende Ublændinge, hvorved der gjøres Krav paa en Repræsentation fra Amtmandens Side, der ikke blot stiller Fordringer til dens Personlighed, som ansættes i denne Stilling, men ogsaa medfører særlige Udgifter. Under disse Omstændigheder er det særdeles magtpaaliggende steds at kunne sikke sig dygtige Kræfter til Amtmandsposten, men dette vil, da Opholdet paa Færøerne for Mange staaer som lidet tiltrækkende og tilmed medfører ekstraordinære Udgifter, forsaavidt vedkommende Embedsmand, naar han vil skaffe sine Børn en høiere Uddannelse, maa sende dem hertil, efter Ministeriets Overbeviisning ikke i Længden kunne ske, medmindre Gagen væsentlig forhøies, og har Ministeriet derfor troet at burde foreslaae, at Lønningen fastsættes til 4800 Kr. med et Tillæg af 400 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste indtil 6000 Kr., hvorhos det ikke pensionsberettigende Beløb foreslaaes forhøiet til 1200 Kr. aarlig.

Landfogden paa Færøerne lønnes ifølge § 11 i Loven af 1871 med 2400 Kr. med Tillæg af 200 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste indtil 3000 Kr., hvorhos der er tillagt ham Embedsbolig samt Brug af Embedsjord, hvoraf Ind-

tægten kan ansættes til ca. 460 Kr. aarlig. Desuden oppebærer han 4 pCt. af de af ham opkrævede Læsteafgifter med ca. 690 Kr. aarlig. Foruden at være Oppebørselsbetjent er Landfogden tillige Politimester paa samtlige Der, hvorhos Administrationen af det offentlige Fordegs gods er betroet ham. Efter Embedets Omfang og Vigtighed maa Ministeriet være af den Formening, at det ikke bør lønnes ringere end med en Begyndelsesgage af 3000 Kr. med Tillæg af 200 Kr. hvert 5te Aar indtil 3600 Kr.

Lægerne paa Færøerne lønnes ifølge ovennævnte Lovbestemmelse hver med 1400 Kr. aarlig med Tillæg af 200 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste indtil 2200 Kr., hvorhos der er tillagt Landchirurgen og Lægen paa Sudeø's Embedsbolig og førnævnte tillige Brug af Embedsjord, hvoraf Indtægten gennemsnitlig kan ansættes til ca. 330 Kr. aarlig. Dernæst er der med Hensyn til Befordring til Districtslægeembeder tillagt dem Anciennetet fra deres Ansættelse som Læge paa Færøerne. Disse Lønninger have viist sig utilstrækkelige og navnlig har dette været følt af Lægerne paa Sudeø og Nordøerne, der have en ringere Praxis end Landchirurgen, ligesom ogsaa Erfaringen ved indtraadte Vacancer har godtgjort, at det er forbundet med store Vanskeligheder at faae disse Embeder besatte. For at raade Bod herpaa forekommer det Ministeriet, at man bør gaae to Veie, nemlig deels forhøie Lønningssatserne og deels lade Alderstillagene indtræde noget hurtigere, end Tilfældet er nu. Medens Lønningen efter Ministeriets Anskuelse ikke bør sættes lavere end til en Begyndelses- og Slutningsgage af henholdsvis 2000 Kr. og 2600 Kr., bør Stigningen, navnlig da Alderstillagene kun udgjøre 200 Kr., formeentlig indtræde hvert 3die Aar, idet det vil være aldeles undtagelsesvis, at en Læge forbliver saalænge paa Færøerne, at han med en Stigning hvert 5te Aar vilde opnaae Gagens Maximum.

Med Hensyn til, at Sørenskriveren paa Færøerne, hvis Lønningsforhold ikke omhandles i ovennævnte Lov af 25de Marts 1871, men i Lov af 1ste Juli 1870 om Lønninger for Retssbetjent- og Magistrats-Embeder, er medtaget i foranstaaende Lovforslag, bemærkes, at man har fundet det naturligt, at denne Embedsmand opføres sammen med de øvrige under Justitsministeriet sorterende særskilte Embedsmænd.

Skvad angaaer Lægen i Vestmanhavn, henvises til Justitsministeriets Skrivelse af 31ste Marts 1881, der findes trykt i Rigsdagstidende for 33te Samling Tillæg B Sp. 1041—44.